

Francisco Camps, al ple del Consell. A l'esquerra, els vice-presidents de Presidència i de Benestar Social, Vicente Rambla i Juan Cotino; i a la dreta, l'econòmic, Gerardo Camps.

Feta la llei, sura la trampa

Tres anys després d'aprovar-se l'Estatut valencià, el PP no vol modificar la normativa electoral ni la que regula la publicitat institucional, i no crea un consell de l'àudio-visual que evite la manipulació de Canal 9 i Ràdio 9. Promeses que van fer als socialistes perquè acceptaren la reforma estatutària i que el PSPV-PSOE ni tan sols reclama.

Tot va anar ben de pressa, sí, però en el moment més crític de la negociació, quan els enviats dels partits no acabaven d'entendre's, Camps i Pla van quedar a Palau. El president va demanar a l'aspirant que rebaixara les pretensions sobre finançament –allò més incòmode per al PP estatal–, que acceptara la denominació “idioma valencià” –que podia donar peu al secessionisme lingüístic–, que complira el seu desig d'incloure-hi el monestir de la Valldigna com a “temple espiritual, històric i cultural de l'antic Regne de València” i, finalment, va presentar-li en persona la famosa *clàusula Camps*, la teòrica solució a totes les mancances que la celeritat podia provocar en

la carta magna valenciana. De la seua banda, Pla li va demanar de reformar quatre lleis que considerava bàsiques, a fi de millorar la qualitat democràtica del país: l'electoral, la de creació de RTVV, la de publicitat institucional i la que regula el Consell Jurídic Consultiu, a més de crear un consell de l'àudio-visual valencià. Van fer una encaixada de mans, però no van redactar-ho en un tovalló. Els de Palau són de tela.

Pla va eixir de la trobada sense cap paperet, per tant, però no va amoïnar-se per això. L'escalfor que li havia encomanat la mà presidencial era intensa, i tot plegat li feia pensar que la reforma estatutària que es coïa ja era calenta, calenta.

Dies més tard, Serafín Castellano, interlocutor del PP, extreia una peça del trencaclosques, la referent a RTVV: “El director de l'ens no l'escolliran les Corts fins que el PSOE no ho faça a RTVE”, va avisar, i els socialistes van acatar-ho amb el convenciment que sí que es crearia el consell de l'àudio-visual, que vetllaria per la pluralitat informativa de Canal 9 i Ràdio 9. El 19 de desembre del 2006, el Congrés dels Diputats aprovava per aclaparadora majoria que Luis Fernández dirigira RTVE, però d'allò fa més de dos anys i no hi ha intenció d'instaurar el mateix model al País Valencià.

Dels altres quatre compromisos, el PP tan sols ha complert la seua paraula en el que té a veure amb el Consell Jurídic Consultiu, que, com el nom indica, no és un organisme vinculant. El juliol del 2005, abans i tot d'aprovar-se definitivament l'Estatut, PP i PSPV-PSOE van convenir que la meitat dels consellers els escollirien les Corts per tres cinquenes parts, i que també hi hauria, com a membres nats, els ex-presidents valencians, aquests amb veu però sense vot.

Del consell de l'àudio-visual, en canvi, res no se'n sap. Els socialistes esperaven crear un òrgan amb 11 membres escollits per dos terços de les Corts i que respectara el “pluralisme social”. Tampoc no hi ha notícies de la reforma de la llei de publicitat institucional, que havia d'augmentar-ne la transparència i que no compta l'observatori que els socialistes anhelaven, amb tres membres escollits per dos terços de les Corts, tres de triats pel Consell, tres més pels ens municipals i dos per les associacions de consumidors. Pel que respecta a la llei electoral, el PP es nega a rebaixar la tanca del 5% autonòmica i no vol introduir-hi la paritat de sexes. Tanmateix, cap d'aquestes tres promeses no és reclamada entusiàsticament pels socialistes, tot i que podrien implicar canvis de volada quant a la millora de la democràcia autòctona.

De l'aprovació estatutària ençà, el PP només ha fet passes en qüestions menors, com ara en la coordinació Generalitat-municipis i la llei reguladora del monestir de la Valldigna. Les dues lleis desenvolupadores de l'Estatut més importants han estat la que recupera el dret foral valencià en els casos de matrimoni –norma recorreguda en contra pel govern estatal al Tribunal Constitucional, a més– i la que fa referència a la renda bàsica de

Barra lliure a Canal 9

El seguiment –o, més ben dit, el no-seguiment– de l’anomenada *operació Gürtel* per part de Canal 9 i Ràdio 9 no fan sinó confirmar la parcialitat informativa de Ràdio Televisió Valenciana. L’anunci de la implicació de Francisco Camps al sumari dirigit pel jutge Baltasar Garzón ni tan sols va aparèixer als principals titulars de l’informatiu del 5 de març, quan es va saber la notícia. De fet, va ser la desena informació de la jornada, explicada de manera boirosa i amb l’opinió del PP, però no dels partits opositors. El temporal de fred i neu va obrir el noticiari, seguit d’un incendi tòxic a Oviedo, la baixada de l’Íbex-35, la retallada de les taxes d’interès, la renegociació d’hipoteques, un sorteig d’HPO, el baròmetre del CIS sobre les principals preocupacions dels espanyols, els nous plans d’expansió de Mercadona i els resultats d’Iberdrola. Aquí, al desè lloc de l’informatiu, és on es va fer esment de la decisió de Garzón. L’onzena peça, tot just la següent, parlava dels concerts del cantant Michael Jackson.

Els *Notícies 9* són copats pels successos, les lloances al PP i les crítiques al govern espanyol. La veu dels partits de l’oposició només s’hi sent de tant en tant. Els noticiaris s’arrodoneixen amb abundant informació de l’oratge, els esports i la vida social. Agafem d’exemple fragments textuals de les notícies emeses a la secció “Comunitat Valenciana” el migdia del 24 de març:

1. Apallissada i cosida a ganivetades. A Polop de la Marina, una jove de 15 anys ha resultat greument ferida. L’agressor, un equatorià de 27 anys, declara a la caserna de la guàrdia civil.

2. Continua a l’Audiència d’Alacant el juí d’Adrián Ferrando, l’home **acusat de matar l’ex-dona** a Callosa d’en Sarrià amb 87 punyalades.

3. Jutgen a Elx Mari Carmen García, la dona de Benejúzar que **va cremar el violador de la seua filla** quan ell va tornar al poble amb un permís penitenciari.

4. El govern central només crearà a la **Comunitat Valenciana 23 dels 35 jutjats sol·licitats per la Generalitat**, que a més abonarà el 80% del finançament. Ho ha denunciat hui la consellera de Justícia, que demana també que la Fiscalia actue d’ofici per investigar el **possible empadronament irregular de la vice-presidenta** del govern a Beneixida.

5. **Operació pionera al món** realitzada a l’hospital Peset de València.

6. Francisco Camps ha **exigit a tots els alcaldes** de la Comunitat Valenciana que la seua prioritat siga reclamar l’aigua com a element bàsic per a l’economia.

7. La Generalitat ha dissenyat el *pla Confiança*, amb una inversió de més de 2.400 milions d’euros. El vice-president, Vicent Rambla, **ha demanat al govern central que s’implique més en la Comunitat Valenciana**.

8. Per segon dia consecutiu, els estibadors fan vaga. **Protesten contra el govern central** per la nova llei de ports.

9. Incident desafortunat en un col·legi de Benimàmet, a València. **El conserge, que viu a la mateixa escola, ha ferit un xiquet de 15 anys amb una escopeta de perdigons.**

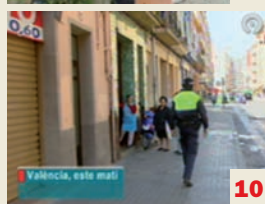
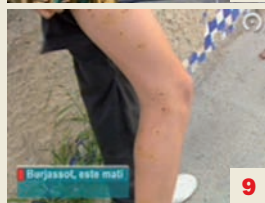
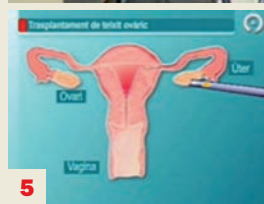
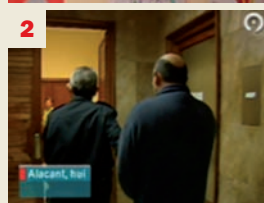
10. A València, **continua molt greu el propietari d’una botiga del Cabanyal**. Ahir un boig va accedir al seu comerç, va agarrar un ganivet dels que tenia a la venda i li va assestar cinc punyalades.

11. Ha tornat a seure al banc dels acusats Emilio Pérez, el sicari condemnat a 44 anys de presó per apallissar i matar a tirs una dona cubana de 25 anys i un veí de Vinaròs de 23 a Càlig.

12. La crisi perjudica considerablement la salut. Ho diuen els metges d’atenció primària.

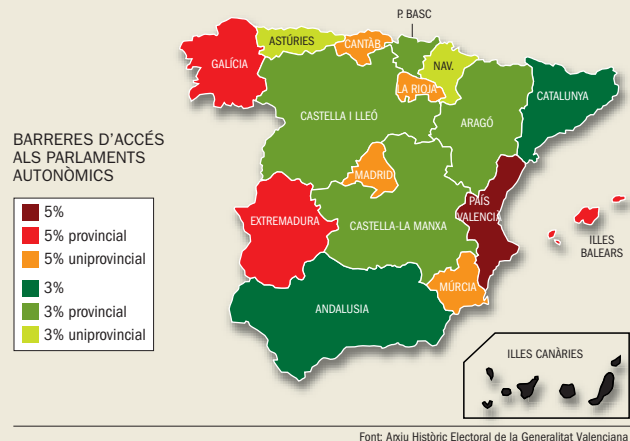
13. La coneguda Finca Roja de València serà rehabilitada, **gràcies a una subvenció** [s’omet que l’atorga el govern estatal].

14. La Conselleria de Benestar Social ha incrementat les places dels menjadors socials un 60% durant els últims mesos.

El 5% és una roca

Tret de les Canàries –on cal el 6% de vot autonòmic, el 30% en una illa o esdevenir el partit més votat en una de les set illes, un sistema que és a punt de ser revisat–, cap llistó electoral no és tan amunt com el valencià –5% autonòmic–, que sembla inamovible. Al procés de reforma estatutària, *in extremis*, els socialistes van forçar el PP a llevar-lo de la carta magna valenciana, on era blindat, i van acordar de reformar la llei electoral, on encara perviu. Res no se'n sap, però, i el ben cert és que el 2007 Camps va convocar els comicis mitjançant un decret que contradeia la llei electoral pròpia, perquè instava a escollir 99 diputats –com diu el nou Estatut– i no els 89 que preveu la norma específica. L'oposició es negava a reformar-la si la barrera no s'abaixava, almenys, al 5% provincial. Tot indica que el decret de convocatòria del 2011 també contradirà una llei que el PP es nega a retocar, i el PSPV-PSOE no fa res per a collar-lo.

ciutadania, que el PSPV considera molt poc ambiciosa i no votà a favor.

“Han fet exactament igual que quan vam acordar amb ells l’Acadèmia Valenciana de la Llengua”, diu Joaquim Puig,

portaveu adjunt socialista a les Corts i un dels dos negociadors de la reforma estatutària pel seu partit; “aquell acord incloïa un pacte per a l’ús de la llengua que no han desenvolupat i l’obligació de

la presidenta de l’AVL de comparèixer a les Corts, cosa que no ha fet mai”. “Amb l’Estatut ha passat això mateix: els espais de consens que havíem generat en determinades matèries no han servit de res,

Al Tall.

Vergonya, cavallers, vergonya

Nou repertori entorn a l'obra de Jaume I
Amb Tomeu Penya i Jan-Maria Carlotti com artistes invitats.

3 d'abril
Auditori de Castelló 22.30h

Campanyes de partit amb vestit institucional

L'abundància de propaganda institucional de la Generalitat Valenciana –fins i tot en períodes electorals– no troba cap fre gràcies a la benèvola llei de publicitat institucional vigent. Darrerament, a més, el Consell no dubta a encarregar campanyes obertament polítiques –com ara els tres lliuraments de la sèrie *Clar com l'aigua*– a fundacions creades pel Consell mateix: la Fundació Aigua i Progrés, per exemple, ha rebut més de dos milions d'euros de subvenció pública per a repetir el discurs del PP en el tema hídric, un dels pilars que sostenen l'hegemonia absoluta dels populars valencians. Vegem, si no, la literalitat dels tres anuncis de la campanya en qüestió, per ordre cronològic:

1. [Amb veu tenebrosa] “Clar com l'aigua. Aquest got [un got ple d'aigua] representa el volum d'aigua que, amb el Pla Hidrològic Nacional, el trasvassament de l'Ebre anava a dur a la Comunitat Valenciana. Aquesta imatge [vint gots plens d'aigua] equival al volum d'aigua que el riu Ebre ha vessat a la mar en un any de sequera. Comparem-los: són vint trasvassaments. El dret a l'aigua, el tenim tots. Per què llançar a la mar l'aigua que necessita la Comunitat Valenciana? Clar com l'aigua.”
2. [Veu tenebrosa, de nou] “Clar com l'aigua. El premi que rebem com a agraïment per ser la comunitat d'Espanya que utilitza l'aigua d'una forma més justa i eficient és: permetre que el riu Ebre continue vessant tota la seua aigua a la mar. Si l'aigua dolça es converteix en salada en arribar a la mar, quin sentit té dessalar l'aigua que l'Ebre vessa a la mar? Clar com l'aigua.”
3. [En fer-se públic que podria haver-hi un trasvassament de l'Ebre a Barcelona] “Clar com l'aigua. Després d'anys

Dalt, la campanya promocional “Som Comunitat”, i a sota, fragments de tres espots que demanen el trasvassament de l'Ebre amb diners públics.

negant el trasvassament de l'aigua sobrant del riu Ebre, s'ha comprès la necessitat d'aprofitar-la. Tanmateix, se li continua negant a la Comunitat Valenciana. El dret a l'aigua, el tenim tots. La nostra Comunitat, també. Sí al trasvassament de l'Ebre a Barcelona. Sí al trasvassament de l'Ebre per tothom. Clar com l'aigua.”

hi ha un *impasse* total; entenem que no estigueren disposats a introduir aquests canvis abans de les eleccions del 2007, però som al 2009 i continuen sense tenir-ho ni tan sols previst. També ens afecta que el vent pro-autogovern que bufava el 2005 s'ha extingit.”

Puig afegeix que, “per acabar-ho d'adobar, el PP ha aprovat ací un reglament de les Corts de manera unilateral, quan es tracta de les regles del joc i això no passa enlloc”, i no té “cap esperança” de retocar el 5% de la llei electoral. Una barrera que, si es manté, possiblement obligarà els socialistes a guanyar en vots als populars: el 2007, el PSPV-PSOE va recollir-ne 838.987, i el PP, 1.277.458.

Pel que respecta a la publicitat institucional, ja abans que s'aprovara el nou Estatut, els socialistes va presentar una

proposta que mirava d'evitar l'ús partidista, però el PP, mitjançant una proposició de llei, va avortar-ho amb esmena a la totalitat. “Hi ha una patrimonialització dels interessos generals, fins i tot han llevat la subvenció a l'únic mitjà en valencià que en rebia, el còmic *Camacuc*, alhora que omplen els col·legis de *La Razón, Abc* i *El Mundo*”, es plany Puig, que destaca “la pluralització dels mitjans de comunicació públics i la carta de drets socials”, com els dos aspectes més “interessants” de la reforma estatutària. En aquest sentit, no dubta a qualificar l'acord de “fiasco important”.

Us sentiu enganyats? “Del PP, no te'n pots refiar. La dreta només vol avanços quant a la despersonalització del país. De tot això, n'hem d'aprendre una lliçó: ells només fan fintes per tal de retardar la

consolidació de l'autogovern.” Esteu penedits? “Estem molt decebuts, ens sentim estafats, per al PP tot és instrumental, a fi de mantenir-se al poder, i l'Estatut no ha estat sinó un instrument propagandístic més.” Puig reconeix que la reforma “va restar molt condicionada per la situació general a l'estat; novament hem estat massa condicionats per allò que passava fora. Les intromissions internes van condicionar el nostre calendari”.

Tot al contrari que Lionel Messi, els socialistes valencians no van saber escapolir-se d'aquells que el pressionaven; a més, no disposen de cap tovalló de paper escrit. Potser és per aquesta impotència, que ni fan esment als vitals acords a què un dia van arribar amb el PP.

Víctor Maceda